



ZPRAVODAJ

Mezinárodní rok dobrovolníků pro udržitelný rozvoj

Speciální číslo / 2026

Úvodník

Rok 2026 byl Valným shromážděním OSN vyhlášen Mezinárodním rokem dobrovolníků pro udržitelný rozvoj jako příležitost ocenit a posílit roli dobrovolnictví při dosahování Cílů udržitelného rozvoje. Navzdory velkoleposti první věty tohoto úvodníku je třeba zdůraznit, že dobrovolnictví nestojí na rezolucích OSN nebo oslavách mezinárodních let, ale na oddanosti samotných dobrovolníků, kteří dokazují, že ochota pomoci a schopnost převzít odpovědnost za své okolí jsou hodnoty, na nichž lze stavět odolnou a soudržnou společnost. Proto bych se s Vámi nejdříve rád podělil o slova Sáry Sívkové, bývalé české dobrovolnice OSN v Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky v Kišiněvě:

"You start counting your blessings when you meet people who've lost everything."

V dnešní době, kdy titulní strany plní informace o propukajících konfliktech, rostoucích sociálních nerovnostech nebo klimatické krizi představuje Mezinárodní rok dobrovolníků pro udržitelný rozvoj příležitost připomenout si, že každý z nás může svými činy přispět k pozitivní změně.

Udržitelný rozvoj, definovaný 17 Cíli udržitelného rozvoje přijatými OSN v roce 2015 v rámci Agendy 2030, zahrnuje oblasti od vymýcení chudoby a hladu přes kvalitní vzdělání, zdraví a kvalitní život, rovnost pohlaví, důstojné zaměstnání až po boj s klimatickými změnami a ochranu životního prostředí. Mezinárodní rok dobrovolníků ukazuje, že dobrovolnictví je důležitým nástrojem pro naplňování těchto cílů.



Toto speciální číslo Zpravodaje Národní asociace dobrovolnictví přináší konkrétní příběhy, zkušenosti dobrovolníků a dobrovolnických organizací, které ukazují dobrovolnictví v celé jeho šíři, od lokální až po mezinárodní úroveň. Dobrovolnictví má v české společnosti hlubokou tradici, nicméně si uvědomujeme, že pro jeho další rozvoj je třeba společně nadále budovat prostředí, které maximalizuje přínos formálního i neformálního dobrovolnictví a minimalizuje rizika pro dobrovolníky v dnešní dynamické době.

Děkuji všem, kteří věnují svoji energii pomoci druhým. Níže uvedené příběhy mi přinesly mnoho inspirace a doufám, že i Vás přesvědčí, či utvrdí v názoru, že pomáhat má smysl. Věřím, že tento Zpravodaj poslouží nejen k ocenění dobrovolnických aktivit, ale bude také impulzem pro další spolupráci všech zapojených aktérů v rámci Mezinárodního roku dobrovolníků pro udržitelný rozvoj.





Dobrovolnictví, které propojuje lidi, krajinu a udržitelnou budoucnost



 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Jak mluvit o udržitelnosti a klimatické změně tak, aby nezůstala jen abstraktním pojmem? V organizaci [Na myslu](#) věříme, že klíčem je osobní zkušenost, vztah k místu a možnost aktivně přiložit ruku k dílu. Dobrovolnictví proto vnímáme nejen jako formu pomoci, ale i jako silný vzdělávací a transformační nástroj.

Na myslu je nezisková organizace zaměřená na témata globální udržitelnosti, změny klimatu a s nimi související problematikou. Naším cílem je podporovat udržitelnou budoucnost založenou na vzájemném respektu – k lidem, přírodě i dalším generacím. Při práci s veřejností i školami otevíráme komplexní témata současného světa a rozvíjíme kritické myšlení. Usilujeme o odpovědnost na osobní, firemní a systémové úrovni.



Jednou z našich klíčových dlouhodobých aktivit jsou mezinárodní dobrovolnické týdny na Šumavě. Tento mezinárodní týdenní pobyt v prostředí Národního parku Šumava propojuje manuální práci v krajině, vzdělávání a komunitní sdílení. Dobrovolnice a dobrovolníci z různých zemí se během týdne společně zapojují do revitalizace lokálních mokřadů, které mají zásadní význam v kontextu zadržování vody v krajině, ochrany biodiverzity i klimatické změny.

Praktická práce v terénu je doplněna přednáškami, exkurzemi a diskusemi s odborníky a odbornicemi. Účastnictvo se seznamuje s přírodními podmínkami Šumavy, fungováním místních ekosystémů i s dopady klimatické změny v širších souvislostech. Pobyt v přírodě zde nefunguje jen jako kulisa, ale jako prostor pro hlubší porozumění tomu, jak jsou lidská rozhodnutí a životní styl propojeny se stavem krajiny.

Mezinárodní rozměr dobrovolnického týdne přináší další důležitou vrstvu. Setkávání lidí z různých kulturních i profesních kontextů podporuje vzájemné učení, sdílení zkušeností a vnímání udržitelnosti jako společné globální výzvy. Přeshraniční spolupráce je přirozenou součástí celého programu, který vzniká ve spolupráci s partnerskými organizacemi a odborníky a odbornicemi z české i německé strany Šumavy, včetně Národních parků Šumava a Bavorský les. Dobrovolnický kemp vytváří prostor pro setkávání mladých lidí z České republiky a Německa, kteří tvoří významnou část účastnictva. Společná práce v krajině tak posiluje pocit sounáležitosti a odpovědnosti – nejen k místu, kde se dobrovolnictví odehrává, ale i k širšímu světu.



Naše zkušenost ukazuje, že když lidé dostanou možnost zažít udržitelnost na vlastní kůži, mění se jejich pohled i motivace. Dobrovolnické týdny na Šumavě tak přispívají nejen k ochraně konkrétního místa, ale i dlouhodobému zájmu o dobrovolnictví, environmentální odpovědnost a aktivní občanství. Udržitelnost se zde nestává cílem „někde v budoucnu“, ale žitou praxí tady a teď.

Na léto 2026 chystáme 4. ročník mezinárodního Wilderness campu v termínu 15.-22. 8. 2026. Registrace budou spuštěny v průběhu dubna. Pro více informací navštivte náš [Facebook](#), [Instagram](#) a [webové stránky](#), kam průběžně přidáváme aktuality o letošním ročníku.

Dobrovolnictví posiluje místní rozvoj a občanskou angažovanost

NESEHNUTÍ

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Nezávislé Sociálně Ekologické Hnutí — **NESEHNUTÍ** je tvořeno z několika programů. Jeden z těchto programů — **Občanské oko** — je nezávislá iniciativa, která se pod hlavičkou projektu **Moudrá města** věnuje tvorbě kvalitního a důvěryhodného obsahu zaměřeného na místní dění, dobré praktiky a inspirativní příběhy z komunit. Naše činnost spočívá především v přípravě článků, reportáží, rozhovorů s odborníky*cemi i místními aktéry*kami a v mapování zajímavých iniciativ z různých regionů. Tento obsah pomáhá čtenářstvu lépe porozumět otázkám týkajícím se místního rozvoje, sociální soudržnosti a environmentálních aspektů, a zároveň je motivovat k aktivnímu zapojení ve svém okolí.

Dobrovolnictví je pro nás nedílnou součástí fungování – bez dobrovolné pomoci by naše aktivity nemohly tak dobře fungovat. Dobrovolníci a dobrovolnice tvoří redakční radu, podílejí se na rešerších, píšou texty, jezdí do terénu a organizují rozhovory. Kromě redakční tvorby hrají významnou roli i při realizaci našich vzdělávacích akcí a veřejných setkání, kde pomáhají zejména s organizačním zajištěním, koordinací účastníků či technickým servisem. V rámci programu **Cesta iniciativy** pak dobrovolnictvo často přispívá organizací a realizací stáží, podporou PR výstupů, hledáním grantových příležitostí či aktivní účastí na kampaních — například kampani na podporu Ukrajiny, která propojuje místní občanskou aktivitu s mezinárodní solidaritou. Dobrovolnictvo se také zapojovalo a zapojuje skrz program **Společně k rozmanitosti** do organizace dětských kroužků a táborů pro děti příchodících, které pomáhají s integrací a podporou jednotlivců. Zároveň se dobrovolnictvo podílí na kulinařských a komunitních večerech.



Naše zkušenost s dobrovolnictvím je bohatá a zároveň otevřená dalším možnostem. Dobrovolníky a dobrovolnice nezískáváme jen pro jednorázové úkoly, ale budujeme s nimi dlouhodobější spolupráci, která jim poskytuje příležitost rozvíjet dovednosti, zkušenosti i kontakty v oblasti médií, komunitní práce či kampaní. Neustále se snažíme oslovovat nové zájemce*kyně a hledat příležitosti, jak je zapojit do našich aktivit efektivněji a smysluplněji, aby jejich dobrovolný čas přinášel hodnotu jak jim samotným, tak celé komunitě.

Propojení na témata udržitelného rozvoje je klíčové pro smysl naší práce. Věnujeme se podpoře sociální soudržnosti, zvyšování povědomí o rovnosti příležitostí a otázkách sociálního začleňování. V našich textech a akcích otevíráme diskusi o místním rozvoji, přístupu k veřejným službám, participaci obyvatelstva a ochraně klimatu a životního prostředí. Dobrovolnická činnost tak není jen přínosem pro nás jako organizaci, ale spoluutváří prostředí, ve kterém je udržitelný rozvoj skutečně praktikován a sdílen napříč komunitami.

Když se dobrovolnictví mění v dlouhodobou změnu

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Uklidme Česko není jen o sběru odpadků. Je příkladem toho, jak může dobrovolnictví přispívat k naplňování Cílů udržitelného rozvoje – zejména v oblasti odpovědné spotřeby, ochrany klimatu a péče o krajinu. Vedle samotných úklidů se projekt stále více zaměřuje na osvětu, vzdělávání a prevenci vzniku odpadu. Dobrovolnictví zde není jednorázovou akcí, ale nástrojem dlouhodobé změny chování.

V roce 2026 proběhne již 13. ročník akce Uklidme Česko, největší dobrovolnické akce u nás s více než 200 000 zapojených dobrovolníků v loňském roce. Hlavním úklidovým dnem je letos sobota 28. března. Cílem akce je uklidit nepořádek z našich obcí, měst a především přírody. Na jednu stranu je škoda, že je neustále dokola potřeba uklízet po nezodpovědných spoluobčanech, nicméně zkušenost říká, že tam, kde je větší pohyb osob, turistů apod. se drobnější nepořádek (littering) vždy během roku „nastřádá“. Na druhou stranu je potěšující, že průměrné množství sesbíraného odpadu v posledních letech klesá a že se nám společně podařilo uklidit většinu mnohdy letitých černých skládek.

Novinkou letošního ročníku je zapojení dobrovolníků a dobrovolnic do sběru vysloužilých mobilních telefonů, respektive pokusu o vytvoření českého Rekordu v jejich sběru a Recyklaci. Účastníci mohou „šuplíkové“ mobily přinést na sraz úklidových akcí, přispět tak k jejich recyklaci a tím i šetření primárních zdrojů surovin. Motivací může být i možnost zúčastnit se soutěže o nové mobily v hodnotě přes 100 tis. korun. Podrobnosti ke sběru i soutěži naleznete na www.rerekord.cz.

Aktivity spolku Uklidme Česko se totiž v posledních letech stále více zaměřují na osvětu a vzdělávání veřejnosti a především mládeže v oblasti prevence znečištění, vzniku odpadu a jeho využití a recyklace. „*Naším cílem není donekonečna uklízet nepořádek po jiných. Přitom i po více než deseti letech organizování dobrovolnických úklidů nás stále překvapuje, co vše jsou lidé schopni vyhodit do přírody. Z toho důvodu jsme také vyvinuli aplikaci www.KAMSNIM.cz pro ty, kteří by snad i dnes, v době sběrných středisek, reuse center a všudypřítomných kontejnerů na tříděný odpad nevěděli...*“, dodává k tomu autor projektu Miroslav Kubásek ze spolku Uklidme Česko.



Dobrovolnictví mění svět i lidské životy: Zpověď dobrovolnice



🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Armáda spásy působí v České republice již několik desetiletí a pomáhá lidem v různých životních situacích – od lidí bez domova přes seniory až po rodiny v krizi. Dobrovolnictví je přirozenou součástí jejich služeb. Někdy ale dobrovolnictví nepomáhá jen těm, komu je určeno. Jak to může vypadat v praxi, ukazuje příběh Anny J. z pobočky v Karlových Varech.

Jmenuji se Anna, je mi 44 let a dnes pracuji v Armádě spásy jako pracovnice v sociálních službách. Ale ještě nedávno by mě taková věta vůbec nenapadla. Prakticky celý profesní život jsem strávila v korporátním prostředí na vedoucích pozicích. Svou práci jsem milovala – nebo si to aspoň říkala. Realita byla taková, že jsem přestávala vnímat, jak mi čas protéká mezi prsty. Rodině i sobě jsem dávala stále méně. A pak přišel zlom. Tělo mi řeklo dost. Vážné zdravotní potíže – psychické i fyzické, včetně silné cukrovky – mě prakticky vyřadily z běžného života. Nezvládala jsem nakoupit, nemohla jsem komunikovat s lidmi, pořád jsem spala. Přestala jsem fungovat jako matka, jako manželka, jako člověk. V té době mi zavolala bývalá kolegyně. Zřejmě se lekla, když mě viděla, a nabídla mi, jestli bych za ní párkrát týdně nezašla na pobočku Armády spásy – pomoci se šatníkem. Nechtělo se mi. Věděla jsem, v jakém jsem stavu. Ale nakonec jsem souhlasila. A stalo se něco nečekaného. Setkávání s klienty Armády spásy – lidmi, kteří čelili svým vlastním těžkým příběhům – mě přimělo přestat se točit jen kolem sebe. Začala jsem přemýšlet o jejich osudech. Méně jsem pochybovala o sobě, více jsem si věřila. Pomalu jsem se vracela zpátky. Dobrovolnická činnost trvala něco přes rok. Potom jsem dala výpověď v dosavadním zaměstnání, nastoupila do Armády spásy jako brigádnice a po dvou měsících podepsala smlouvu na hlavní pracovní poměr. Dnes pracuji na pozici, která dává mému životu smysl. A stále se jako dobrovolnice účastním potravinových sbírek. Armáda spásy má ve svém logu citát: „Srdce Bohu, ruce lidem.“ Já jsem dostala obojí.



Zapojte se i vy!

Armáda spásy hledá dobrovolníky, kteří chtějí věnovat čas lidem v nouzi. Zapojit se lze při práci se seniory, při doučování dětí, organizaci volnočasových aktivit nebo v rámci Kotlíkové sbírky a Národní potravinové sbírky.

Více informací:

Tomáš Mrázek, koordinátor dobrovolnictví
tomas.mrazek@armadaspasy.cz

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Farní charita Litomyšl působí na Litomyšlsku už skoro 33 let. V současné době máme 11 služeb, které zajišťují především zdravotní a sociální služby, jednou z nich je Dobrovolnické centrum. Myšlenka na jeho vznik přišla v roce 2011, od roku 2012 máme aktivity akreditované Ministerstvem vnitra. Ročně se staráme o zhruba 60 dlouhodobých dobrovolníků, kteří pomáhají v 17 zařízeních nebo službách. Dobrovolníci dochází do Střediska volného času, mateřské školky, knihovny, nemocnice, věnují se doučováním, tráví čas s klienty v domovech pro seniory či v odlehčovací službě. Před několika lety jsme také zapojili dobrovolníky do výletů se seniory, kde působí jako společníci a také klienty na zajímavá místa dopravují. Velkou radost máme i z dobrovolnictví u seniorů v domácnosti, které zpestřuje volný čas osamělým lidem. Několikrát ročně naši dobrovolníci pomáhají i na jednorázových akcích jako je Mikulášská nadílka, Sbírka potravin, Den pro prarodiče a seniory nebo Den dobrovolnických příležitostí. Do těchto aktivit se zapojuje přibližně 80 dobrovolníků ročně. Působíme také jako partneři sítě Eurodesk a šíříme informace o (nejen) dobrovolnických příležitostech v zahraničí a dalších aktivitách pro mládež a dospělé.

V tomto čísle zpravodaje bychom ale rádi vyzdvihli jeden unikát, který v Litomyšli máme. Tím je náš Charitní šatník, o který se starají výhradně dobrovolnice v seniorském věku. Dvakrát týdně přichází, třídí darované oblečení, skládají ho a připravují k dalšímu využití. Zachovalé kousky pomáhají klientům našeho Humanitárního centra i veřejnosti, která si je může pořídit za symbolický příspěvek na naši činnost. Charitní šatník hrál také velkou roli při příchodu ukrajinských uprchlíků i během různých mimořádných událostí, jako byly povodně nebo tornádo na Moravě. Kousky, které už nejde zachránit, dále odebírají místní firmy, které je používají k čištění strojů.

Nejstarší dobrovolnici bude letos 85 let a všech 11 žen stráví v šatníku přes 1000 hodin ročně. Dobrovolnice se díky své dobro aktivitě udržují stále v kondici, jsou mezi lidmi a cítí se užitečné. Díky nim je šatník otevřený po celý rok a zároveň pěkně udržovaný.

Jednou až dvakrát ročně také pořádáme Větrání charitního šatníku, kdy prodloužíme otevírací dobu a vše nabízíme za minimální částku. Takto se nám podaří dát do oběhu více než 2000 kusů oblečení. Ročně projde rukama dobrovolnic mnoho tun textilu, který by jinak nejspíš skončil na skládce. Co je ale opravdu obdivuhodné je, že Charitní šatník letos oslaví 30 let svého fungování. Nelze snad ani spočítat, kolik kousků ošacení za tu dobu zachránil a dal znovu do oběhu. Naším dobrovolnicím patří velké poděkování za jejich čas, energii a ochotu pomáhat.



Nezastupitelná role seniorů v dobrovolnických službách

🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Dobrovolnické aktivity ve Fakultní nemocnici Ostrava mají dlouholetou tradici a významně přispívají k pohodě jak hospitalizovaným, tak i ambulantním pacientům. První dobrovolníci navštívili naše zdravotnické zařízení již v roce 2010 a od té doby se významně navýšili nejen počty dobrovolníků, ale také došlo k rozšíření pracovišť, na kterých dobrovolníci dlouhodobě působí. Nemocnice spolupracuje s DC ADRA a Nadačním fondem Pavla Novotného. Obě organizace jsou akreditované Ministerstvem vnitra, což poskytuje záruku vysoké kvality a odborné spolupráce. Významným milníkem byl rok 2021, kdy Fakultní nemocnice poprvé vytvořila vlastní (interní) tým dobrovolníků a otevřela Onkologickou kavárnu. Inspirační sloužila Kavárna života, kterou od roku 2016 provozuje na Hematoonkologické klinice Nadační fond Pavla Novotného. Onkologickou kavárnu denně navštíví i 80 pacientů s doprovodem, kteří se díky pravidelným službám mohou občerstvit chutnou kávou, čajem a dalšími pochutinami.

Dobrovolnictví už není jen doménou mladých studentů hledajících praxi. Čím dál hrají důležitější roli ti, kteří již mají „odpracováno“ ale jejich chuť pomáhat a být užiteční neuhaslá. Mladí dobrovolníci přinášejí do týmu energii, senioři pochopení. Dobrovolníci seniorského věku tvoří polovinu dobrovolníků v Onkologické kavárně, kde mají svou nezastupitelnou roli. Kavárna slouží jako „neutrální půda – ostrůvek normálnosti“, kde se nemluví jen o diagnózách, ale o běžném životě, vnučatech a knížkách. Přítomnost dobrovolníků – seniorů působí přirozeně a uklidňujícím způsobem, protože s pacienty často sdílejí podobné generační zkušenosti.

Dobrovolnictví je oboustranný dar. Dobrovolníkům přináší pocit užitečnosti, potřebný sociální kontakt a seniorským dobrovolníkům také napomáhá si udržet potřebnou vitalitu. Pacientům poskytuje psychickou podporu, lidský kontakt a rozptýlení od nemoci.

Za každého dobrovolníka jsme velmi rádi a stále hledáme nové tváře s laskavým srdcem. V případě Vašeho zájmu o dobrovolnické aktivity ve Fakultní nemocnici Ostrava, kontaktujte prosím koordinátorku dobrovolníků.

Více informací:

Bc. Simona Honsová, koordinátorka dobrovolníků
Tel.: +420 597 37 2194, +420 704 682 531
simona.honsova@fno.cz



Se zahraničními dobrovolníky blíže k mladým

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Jsme nezisková organizace RADKA z. s., která působí v Kadani v Ústeckém kraji. Naše organizace provozuje několik center, z nichž každé se zaměřuje na jinou věkovou skupinu a typ podpory. V rámci dobrovolnictví u nás fungují dvě klíčová centra – dobrovolnické centrum a centrum mezinárodní spolupráce. Právě na centrum mezinárodní spolupráce se dlouhodobě zaměřujeme, protože v něm pracujeme se zahraničními dobrovolníky a podporujeme mezinárodní výměnu zkušeností.

Díky akreditaci Evropského sboru solidarity máme možnost nejen přijímat zahraniční dobrovolníky, ale také vysílat mladé lidi z České republiky na dobrovolnické projekty do zahraničí. Naším cílem je nabídnout mladým lidem ve věku 18–30 let příležitost získat nové zkušenosti, poznat jiné kultury a rozvíjet své dovednosti v prostředí, které by ve své domovské zemi často neměli možnost zažít.

Dobrovolníci se u nás zapojují do různorodých aktivit – pomáhají například v mateřském centru, asistují při práci s dětmi, podílejí se na přípravě programů pro rodiče s dětmi nebo organizují volnočasové a vzdělávací aktivity pro mladé lidi v mládežnickém klubu. Každoročně hostíme 4 krátkodobé dobrovolníky (na období přibližně 2 měsíců) a 4 dlouhodobé dobrovolníky (na 10 měsíců), kteří se stávají přirozenou součástí každodenního chodu organizace a místní komunity.

V letošním roce jsme dobrovolnictví ještě více propojili s tématy udržitelného rozvoje v rámci projektu Gear Up, který se zaměřuje na cíle udržitelného rozvoje (SDGs). Projekt Gear Up dává mladým lidem prostor nejen se s těmito cíli seznámit, ale především je převádět do praxe prostřednictvím vlastních nápadů a aktivit. Velký důraz je kladen na aktivní zapojení mládeže, rozvoj jejich iniciativy a odpovědnosti za prostředí, ve kterém žijí.

Jedna z našich dlouhodobých dobrovolnic z Katalánska, která působí v mládežnickém centru, se ujala role koordinátorky tohoto projektu. Společně s členy mládežnického klubu začala systematicky pracovat na tématech udržitelného rozvoje – od diskusí o spotřebě, odpadech a recyklaci až po plánování konkrétních akcí pro veřejnost. Mládežníci se tak nestávají pouze účastníky, ale přímo organizátory a realizátory aktivit, za které nesou odpovědnost.

Doposud se uskutečnily dvě veřejné akce:

- Vánoční udržitelný workshop, během kterého si účastníci vyráběli vánoční ozdoby z recyklovaných a znovu použitých materiálů. Součástí akce byla také otevřená diskuze o třídění odpadu, recyklaci a možnostech, jak být udržitelnější v běžném životě.
- Clothes Swap – výměna oblečení, která probíhala v několika fázích. Během celého týdne se sbíralo oblečení od mládežníků, zaměstnanců organizace i široké veřejnosti. Následně bylo oblečení roztříděno a připraveno k samotné výměně. Akce upozornila na problematiku fast fashion a nabídla udržitelnou alternativu ke klasickému nakupování.

Tyto aktivity ukazují, že propojení dobrovolnictví, mládežnické práce a udržitelných cílů má smysl. Mladí lidé si díky nim osvojují principy udržitelného rozvoje v praxi, učí se plánovat, spolupracovat a přebírat odpovědnost. Zahraniční dobrovolníci přinášejí nové pohledy a inspiraci a společně s mládežnickým klubem se stávají hybnou silou komunitních změn, které mají dlouhodobý dopad.



Dobrovolnictví – srdce Dycky spolu!

🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Když mluvíme o dobrovolnictví, nemluvíme jen o lidech, kteří nám pomáhají zvládnout realizovat aktivity projektu Dycky spolu!. Mluvíme o vztazích, o důvěře a o sdílení. Dobrovolníci nejsou „posilou navíc“. Jsou součástí našeho týmu, součástí příběhu, který společně píšeme nejen v rámci aktivit MAS svatého Jana z Nepomuku.

Každý z nich přichází s vlastním životním příběhem, zkušenostmi, talenty i pochybnostmi. A právě tato rozmanitost je pro nás obrovským darem. V situacích, které nejsou jednoduché, přinášejí nadhled. V každodenní práci nové nápady a jiné úhly pohledu. Obohacují naše přemýšlení i způsob, jakým aktivity plánujeme a realizujeme. Dobrovolnictví tak nerozvíjí jen kvalitu projektu, ale především celý náš projektový tým. Vnímáme to každý den a jsme za to opravdu vděční.

Často přemýšlíme nad tím, proč se lidé věnují dobrovolnictví. Nevěříme, že existuje „potřeba být dobrovolníkem“. Věříme ale, že existuje hluboká potřeba být užitečný, zažít smysl, někam patřit, růst a být viděn jako někdo, kdo má co nabídnout. Dobrovolnictví v Dycky spolu! vytváří prostor, kde se tyto potřeby mohou bezpečně a přirozeně naplňovat. Kde člověk není jen příjemcem podpory, ale také jejím nositelem. Kde každý krok pomoci se stává součástí řetězce, který posiluje celou komunitu. Specifikem Dycky spolu! je práce

s klientskými dobrovolníky. Mnozí z těch, kteří dnes pomáhají, byli nebo stále jsou účastníky některé z našich aktivit. V jedné situaci podporu přijímají, v jiné ji předávají dál. „Pomáháme pomáhat“, to je princip, který se snažíme uplatňovat. Vytváříme podmínky, aby lidé mohli zažít, že i oni mají sílu a kompetence být oporou druhým. Že jejich zkušenost, byť někdy náročná, má hodnotu. Že mohou být součástí řešení. Takové dobrovolnictví má hluboký dopad. Posiluje sebevědomí, rozvíjí dovednosti, přináší nové vztahy a inspiraci.

A především pomáhá budovat živé a soudržné komunity. Komunity, kde lidé znají své jméno, kde si pomáhají a kde se postupně učí řešit vlastní potřeby společně. Proto, že chtějí a vědí, že na to nejsou sami. A právě o to v projektu Dycky spolu! jde. Prostřednictvím komunitní práce, vzájemné pomoci a klubových aktivit posilovat rodinné i sousedské vazby a podporovat schopnost jednotlivců i celých komunit zvládat své výzvy – i tam, kde je přístup nejen k sociálním službám omezený nebo složitý.

Dobrovolnictví je v tomto procesu víc než nástroj. Je to energie, která propojuje. Je to zkušenost, která proměňuje. Je to srdce Dycky spolu!



Dobrovolnictví u onkologicky nemocných pacientů v Plzeňském kraji

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Existuje řada mýtů, že onkologicky nemocní pacienti by v době léčby nebo i po ní měli zůstat ve „své bublině“ a měli být v pracovní neschopnosti. Ne každý pacient, pacientka to tak má a vždy je právem pacienta si zvolit, jakým způsobem se bude zapojovat do společnosti, zda bude sportovat, chodit do zaměstnání nebo využije pracovní neschopnosti, zda se bude sdružovat s jinými onkologickými pacienty nebo potřebuje být v okruhu blízkých, zda bude chtít pomyslně zavřít dveře za nemocí nebo ne. V Plzeňském kraji se prostřednictvím zejména 2 neziskových organizací a zapojením dobrovolníků zlepšuje kvalita života onkologického pacienta.

Pacientský neziskový projekt [Bellis při Alianci žen s rakovinou prsu, o.p.s.](#) je prvním z nich. Je postaven na bázi dobrovolnosti a pomáhá při onemocnění rakovinou prsu primárně ženám a jejich nejbližším.



„K únoru 2026 je v projektu celorepublikově aktivněji zapojeno 38 dobrovolnic, pacientek po rakovině prsu, a 12 pravidelných dobrovolníků z řad zejména jejich nejbližších“ sděluje manažerka projektu Nikol Pazderová. Smyslem projektu Bellis je kromě pomoci a podpory již nemocným s rakovinou prsu také zvednutí povědomí o prevenci – knihou „Nejsi na to sama“, radou, podcastem, videoprůvodcem, sdílením, edukací apod. *„Ročně poskytneme podporu okolo 3000 klientkám a registrovaných pacientek máme nyní cca 2000“*, říká Veronika Nová, regionální koordinátorka Bellis pro Plzeňský kraj. *„Na webových stránkách Bellisek jsou uváděny veškeré projekty a akce i kontakty na jednotlivé regionální koordinátorky projektu. Velmi dobře také fungují sdílení a podpora pacientů v online v uzavřených bezpečných skupinkách, celorepublikových i lokálních.“* navazuje Nová. [Hlas onkologických pacientů z.s.](#) je druhou z hlavních organizací působících aktivněji při podpoře kvality života onkologicky nemocných v Plzeňském kraji. Tento celorepublikově působící spolek vznikl v roce 2021 jako zastřešující organizace pro několik neziskových organizací s cíli zastupovat a podporovat prosazování zájmů a potřeb všech pacientů napříč onkologickými a hemato-onkologickými diagnózami a budovat povědomí o onkologických onemocněních a jejich prevenci u široké veřejnosti i institucí veřejné správy. I u Hlasu onkologických pacientů z.s. jsou důležitou součástí dobrovolníci z řad veřejnosti i odborníků. Konkrétně v Plzeňském kraji spoluprací Hlasu onkologických pacientů z.s., Fakultní nemocnice v Plzni, Západočeské univerzity v Plzni, odborníků a dobrovolníků vznikl projekt reSTART na podporu pohybových aktivit onkologických pacientů. K březnu 2026 je součástí projektu Nordic Walking, cvičení ve sportcentru s prvky fyzioterapie, Aquafit a onkologická jóga pro onkologické pacienty zdarma nebo za minimální poplatek. A jak jsou zapojení ve sportovních aktivitách dobrovolníci? Radou, zájmem, aktivní účastí na cvičení, šířením povědomí o onkologických aktivitách a důležitosti prevence v kraji, roznášením letáčků, pomocí při hledání zdrojů, benefičními aktivitami apod.



„Díky rozličné pomoci dobrovolníků, ať jednorázové nebo dlouhodobé, mohou projekt Bellis a Hlas onkologických pacientů, z.s. snadněji existovat.“ sděluje Veronika Nová, která je aktivně zapojená do podpory obou spolků v Plzeňském kraji. ***„Dochází také k dlouhodobému zvyšování zdravotní gramotnosti obyvatel republiky, podpoře a užší spolupráci odborníků i pacientů, sociálnímu začleňování obyvatel, mezigeneračním spolupracím, a to je velmi důležité.“*** doplňuje Nová.

Více informací:

Veronika Nová, koordinátorka
onkopohyb.plzen@gmail.com

Dobrovolnictví, které spojuje a dává smysl

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Dobrovolnická centra organizace [FOKUS Vysočina](#) letos slaví 25 let. Čtvrt století propojujeme lidi, kteří chtějí pomáhat, s těmi, kteří pomoc potřebují. Věříme, že dobrovolnictví je přirozenou součástí zdravé, soudržné a otevřené společnosti. A že každý člověk má co nabídnout bez ohledu na svůj věk, zkušenost či životní situaci.

Jen v letošním roce věnovali naši dobrovolníci více než 27 000 hodin svého času. Spolupracujeme s 510 dobrovolníky, kteří docházejí do 63 organizací po celé Vysočině a na Hlinecku – do domovů pro seniory, sociálních služeb, neziskových organizací i komunitních projektů. Za těmito čísly jsou především konkrétní lidské příběhy: pravidelné návštěvy seniorů, podpora lidí se zdravotním či sociálním znevýhodněním, doprovázení, tvoření nebo pomoc při místních akcích.

Dobrovolnictví jako nástroj sociálního začleňování

Výrazný dopad pozorujeme v zapojování lidí se znevýhodněním. Klienti FOKUSu Vysočina se aktivně účastní nejrůznějších dobrovolnických aktivit – pomáhají při akci Čistá Vysočina, zapojují se do úklidových iniciativ, doprovázejí seniory nebo podporují další organizace v regionu. Dobrovolnictví jim přináší nové zkušenosti, posiluje jejich sebevědomí a dává příležitost stát se přirozenou součástí komunity. To jsou zásadní principy sociálního začleňování i udržitelného komunitního rozvoje.

Environmentální dobrovolnictví: péče o místo, kde žijeme

V Pelhřimově se společně s Domovem Jeřabina dlouhodobě věnujeme environmentálním aktivitám. Zapojujeme se právě do akce Čistá Vysočina, která je zaměřená na ochranu životního prostředí a posilování vztahu k místu, kde žijeme. V Hlinsku se naši dobrovolníci pravidelně účastní celorepublikové výzvy Uklidme Česko. Tyto aktivity nejsou jen o sběru odpadků – jsou o spolupráci, sounáležitosti a o vědomí, že i malý krok má význam.

Otevřené dveře pro každého

Naší dlouhodobou snahou je vytvářet prostředí, kde má každý možnost najít své místo a zapojit se podle svých možností. Jak říká vedoucí dobrovolnictví Ludmila Nenadálová: „Každý člověk bez ohledu na znevýhodnění má u nás vždy otevřené dveře a snažíme se nalézt jeho uplatnění v dobrovolnictví. Hlavním cílem je začlenit lidi se znevýhodněním do běžné komunity. Cítí se tak zapojení a užiteční.“

Dobrovolnictví jako součást udržitelného rozvoje

Dobrovolnictví vnímáme jako konkrétní nástroj udržitelného rozvoje. Přispívá k sociálnímu začleňování, posiluje místní komunity, podporuje mezigenerační setkávání a podílí se na ochraně životního prostředí. Už od roku 2004 jsme držiteli akreditace Ministerstva vnitra České republiky a od roku 2019 jsme členy Národní asociace dobrovolnictví – díky tomu můžeme dále rozvíjet kvalitu, bezpečí a profesionalitu naší dobrovolnické práce.

Čtvrt století vztahů, které mají dopad

Po 25 letech máme jistotu v jednom: když lidem dáme příležitost zapojit se, vznikají vztahy, které mění životy – jednotlivcům i celým komunitám. A právě v tom spočívá největší hodnota dobrovolnictví.

Více informací:

Ludmila Nenadálová, DiS., vedoucí dobrovolnictví
Tel.: +420 778 888 663
ludmila.nenadalova@fokusvysocina.cz



Kluci a holky z dětských domovů potřebují mít o koho se opřít



Článek obsahuje aktivní odkazy.

Program Patron se již více než 13 let zaměřuje na doprovázení mladých lidí z dětských domovů do samostatného života prostřednictvím dobrovolníků, patronů a patronek. Za Patronem stojí organizace Liga otevřených mužů (LOM), která od svého vzniku před 20 lety podporuje seberozvoj mužů a zaměřuje se na témata, která jsou pro muže důležitá.

Jedním z velkých témat mužů je větší zapojení do péče o děti. Mluvíme o aktivním otcovství. Být tátou je pro muže velmi důležitá hodnota. V jednom z výzkumů, který LOM dělal, 96% otců souhlasilo s výrokem, že děti jsou tím nejkrásnějším, co je v životě potkalo. Chtějí s dětmi trávit stále více času, a proto chodí do LOMu na kurz Táta na roztrhání, kde jim poradíme, jak sladovat svůj pracovní, rodinný a osobní život. Užívají si i prodloužené víkendy na Cestě pro otce a syna respektive na Cestě pro otce a dceru, kde mají možnost být spolu ve dvojici, něco se o sobě dozvědět a zablbnout si.

Další důležitou částí LOMích aktivit je práce se silou a podpora při zvládnání jejího nezdravého projevu, násilí. Terapeutický kurz Zvládnání vzteku bez násilí je pro nás důkazem, že muži na sobě často chtějí pracovat, když zjistí, že mají nějaký problém.

LOM se ve všech svých aktivitách opírá o přímou práci s muži. Však také vzešel z Mužských skupin. Z těchto skupin také vzešel program Patron, kdy se muži ptali jak mohou být prospěšní na poli charity, jak mohou předávat to, co se v životě naučili, někomu potřebnému. A to už nebylo daleko k programu Patron, který využívá model Big brother, a propojuje svět dospělého ukotveného muže s dospívajícím z dětského domova, který se chystá na první kroky samostatného života.

Mladí lidé, dokud žijí v dětském domově, mají naplněné snad všechny materiální potřeby. To co jim chybí, je blízký a stabilní vztah. Vztah s dospělým, na kterého se budou moci spolehnout a o něž se budou moct opřít, až se budou stavět na vlastní nohy. Systém jim v tomto bohužel není moc nápomocný. A proto tu jsou dobrovolníci, chlapi - patroni, a posledních 8 let i ženy - patronky. Potkávají se v patronské dvojici (patron - kluk; patronka - holka) přibližně jednou za měsíc a dělají spolu úplně obyčejné věci. Jezdí na výlety, chodí na výstavy, fotbal či na ryby. Prostě podnikají to co je spolu baví. Ale třeba také spolu řeší brigády, studium či vztahy. Po odchodu jsou pak dobrovolníci mladým dospělým oporou při zařizování práce, bydlení. Stojí při nich, fandí jim a jsou jim oporou, když třeba udělají nějakou chybu či si s něčím nevědí rady. Vždyť kdo z nás neudělal při osamostatňování nějakou chybu? Jenže v případě mladých lidí z DD jedna chyba může mít fatální následky pro zbytek života. Patroni a patronky nezařizují věci za mladé dospělé, ale jsou jim nablízku.

Patron působí po celé republice. Za 13 let vzniklo již více než 200 patronských dvojic. **Dobrovolníci pochází z velkých i malých měst či vesniček. Mají různé profese a zájmy. Ale setkání s nimi, ať již na školení či jiných akcí, je neuvěřitelné. Tolik nesobecky uvažujících lidí, ochotných dát spoustu svého volného času úplně cizímu mladému člověku, když se sejde na jednom místě je obrovská pozitivní síla.** Slyšet pak příběhy, jak třeba jen to, že vím, že někdo při mě stojí, věří mi, pomohlo mladému člověku osamostatnění zvládnout je radost. Nebo i radikálnější příběhy, kdy patronka byla s mladou slečnou několik dní po sobě v kontaktu, pomohla jí v jednání s úřady, protože ta slečna by se v tom systému "utopila" a skončila na ulici nebo možná i hůř. Sami mladí dospělí, kteří vyrostli v dětském domově, říkají, že mít blízký vztah se zralým dospělým je jedním z klíčových faktorů, aby osamostatnění zvládli. Pro nás je velkou radostí jim tyto vztahy zprostředkovávat. **Z těch vztahů nakonec čerpáme i my LOMáci.**



PATRON

Více informací:

Bc. Lukáš Talpa, vedoucí programu Patron, metodik a lektor LOM

Tel.: +420 603 219 926

lukas.talpa@ilom.cz

Univerzitní dobrovolnická centra: nový prvek, který propojuje vzdělávání a udržitelný rozvoj

Článek obsahuje aktivní odkazy.



Univerzitní dobrovolnická centra představují v českém prostředí stále relativně nový, ale rychle se rozvíjející prvek podpory studentské angažovanosti a společenské odpovědnosti. V posledních letech vznikají jako reakce na rostoucí potřebu systematicky koordinovat dobrovolnictví, reagovat na společenské výzvy a zároveň rozvíjet kompetence členek a členů univerzitních komunit – studujících, zaměstnankyň a zaměstnanců, absolventek a absolventů i partnerských organizací. Přestože jsou tato centra často mladá, jejich význam pro univerzitní prostředí i regionální rozvoj rychle roste.

Vysoké školy dnes vnímají podporu dobrovolnických aktivit jako součást své třetí role – tedy aktivního přínosu společnosti. Univerzitní dobrovolnická centra proto nevznikají izolovaně, ale navazují na již existující strategické dokumenty, politiky udržitelného rozvoje a struktury podpory zapojení univerzitního dobrovolnictva. Díky tomu mohou rychle reagovat na aktuální potřeby komunit a zároveň dlouhodobě rozvíjet témata, která jsou pro udržitelný rozvoj klíčová.

Právě propojení s principy udržitelného rozvoje se ukazuje jako jedna z největších předností univerzitních dobrovolnických center. Studující, zaměstnané osoby i absolventstvo mají dlouhodobě vysoký zájem o témata, jako je sociální soudržnost, rovné příležitosti, vzdělávání, ochrana životního prostředí nebo místní rozvoj. Univerzity navíc disponují odborným zázemím, výzkumem i vzdělávacími programy, které již reflektují cíle udržitelného rozvoje. Dobrovolnická centra tak přirozeně propojují akademické znalosti s praktickou pomocí v terénu a přinášejí konkrétní dopad do komunit.

Analýzy zapojených univerzit ukazují, že zájem o dobrovolnictví mezi členkami a členy univerzitních komunit roste zejména v obdobích společenských výzev. Dobrovolnictvo pro ně představuje nejen možnost pomáhat, ale i prostor pro osobní růst, získávání zkušeností a smysluplné zapojení do veřejného života. Univerzitní dobrovolnická centra zároveň pomáhají odstraňovat překážky, které lidem zapojení brání – například nedostatek informací, administrativní složitost nebo omezený čas.

Velkou výhodou univerzitního prostředí je skutečnost, že většina vysokých škol již má zpracované strategie udržitelnosti, společenské odpovědnosti nebo rozvoje třetí role. Dobrovolnická centra na tyto dokumenty navazují a pomáhají je naplňovat v praxi. Dobrovolnictví se tak stává konkrétním nástrojem, jak přenášet hodnoty udržitelného rozvoje z koncepčních materiálů do každodenního života univerzity jejich partnerů.

Příklady z praxe ukazují, že univerzitní dobrovolnická centra dokážou rychle reagovat na krizové situace, ale zároveň vytvářejí i dlouhodobé programy zaměřené na vzdělávání, sociální začleňování či podporu komunit. Díky mezioborovému prostředí univerzit mohou vznikat inovativní formy tzv. expertního dobrovolnictví, kdy studující i zaměstnané osoby využívají své odborné znalosti a zároveň přispívají k řešení společenských výzev.



Den Země s Karlovkou

V loňském roce se dobrovolnictvo zapojilo do stavby hmyzích domků na komunitní zahradě u Fakulty humanitních studií ve spolupráci se spolkem Pučmeloud a účastnilo se také bilingvní přednášky na téma Hmyz ve městě.

Dobrovolnické dny na Univerzitě Palackého

Dobrovolnické centrum UP připravuje každoročně dobrovolnické dny pro členy akademické obce i studenty místních středních škol a zaměstnance Krajského úřadu OK a Statutárního města Olomouc. Zapojuje stovky dobrovolníků do péče o veřejný prostor. V roce 2024 byl zaměstnanecký dobrovolnický den přesměrován do povodněmi postiženého regionu Jesenicka.

MUNI uklízí

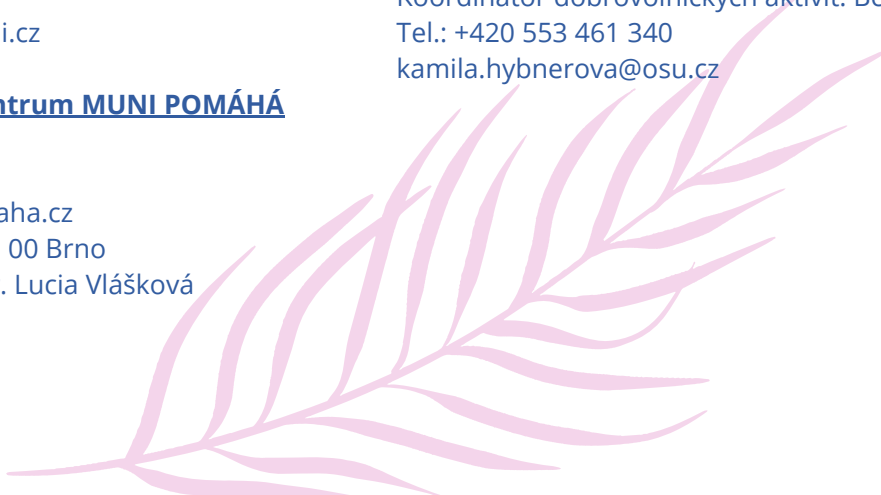
Dobrovolnická koMUNIta se pravidelně přidává k celorepublikové iniciativě Uklidme Česko a dvakrát ročně se spojí při úklidu Univerzitního kampusu Bohunice.

Univerzitní dobrovolnická centra tak představují most mezi akademickým světem a společností. Přestože jsou stále relativně novým prvkem systému, jejich potenciál pro podporu udržitelného rozvoje, posilování občanské angažovanosti a budování komunit je výrazný. Sdílením zkušeností chceme ukázat, že právě propojení vzdělávání, dobrovolnictví a udržitelnosti může být jedním z klíčových směrů dalšího rozvoje univerzit i celé společnosti.

Stávající univerzitní dobrovolnická centra se zároveň společně připojují k iniciativě Mezinárodního roku dobrovolníků pro udržitelný rozvoj IVY 2026. V průběhu roku plánují řadu společných i lokálních aktivit, které propojí univerzity, komunitní partnery i veřejnost a otevřou prostor pro sdílení dobré praxe. Na těchto aktivitách úzce spolupracují s Národní asociací dobrovolnictví, která dlouhodobě podporuje profesionalizaci dobrovolnických programů a rozvoj kvalitního dobrovolnictví v České republice.

Více informací:

- **Dobrovolnické centrum Univerzity Palackého**
Univerzita Palackého v Olomouci
Web: dobrovolnictvi.upol.cz
E-mail: dobrovolnictvi@upol.cz
Křížkovského 8, 779 00 Olomouc
Manažerka DC: Mgr. Vladimíra Sedláčková,
Tel.: +420 739 793 890, +420 585 631 094
vladimira.sedlackova@upol.cz
- **Dobrovolnické centrum Slezské univerzity**
Slezská univerzita v Opavě
Web: dobrovolnictvi.slu.cz
E-mail: dobrovolnictvi@slu.cz
Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava
Manažer DC: Ing. Josef Vícha
Tel.: +420 553 684 191
josef.vicha@fvp.slu.cz
- **Dobrovolnické centrum Univerzita Karlova**
Univerzita Karlova
Web: dobrovolnickecentrum.cuni.cz
Celetná 13, 116 36 Praha 1
Koordinátorka DC: Bc. Tereza Virtová
Tel.: +420 224 491 894
tereza.virtova@ruk.cuni.cz
- **Dobrovolnické centrum Ostravské univerzity**
Ostravská univerzita
Web: <https://dobrovolnickecentrum.osu.cz/>
Welcome centre – Mlýnská 702/5
702 00 Moravská Ostrava
Koordinátor dobrovolnických aktivit: Bc. Kamila Hýbnerová
Tel.: +420 553 461 340
kamila.hybnerova@osu.cz
- **Dobrovolnické centrum MUNI POMÁHÁ**
Masarykova univerzita
Web: munipomaha.cz
Email: mail@munipomaha.cz
Žerotínovo nám. 9, 602 00 Brno
Koordinátorka DC: Mgr. Lucia Vlášková
Tel.: +420 549 498 493
vlaskova@rect.muni.cz



Moudrá Sít': Mezigenerační most k digitální inkluzi

 Článek obsahuje aktivní odkazy.

V době překotné digitalizace se přístup k technologiím stává základní lidskou potřebou. Pro mnohé seniory ale online svět představuje bariéru vedoucí k izolaci. Spolek Moudrá Sít' proto propojuje seniory s dobrovolníky – digitálními asistenty, kteří jim na osobních setkáních pomáhají bezpečně ovládat moderní zařízení a digitální služby.

Naším posláním je nejen digitální inkluze, ale skutečné srdce projektu bije v mezigeneračním propojování. Dnes má Moudrá Sít' přes 250 dobrovolníků ve více než 60 oblastech ČR, kteří seniorům věnovali již přes 6 000 hodin individuálních konzultací.

Moudrá Sít' pořádá také prezentace na školách a mezigenerační setkání v různých městech ČR, provozuje pravidelné poradny v knihovnách nebo v nemocnici. Zkušenost s poradnou popsala staniční sestra z Fakultní Thomayerovy nemocnice: *„Mezi pacienty byl velký zájem o bezpečné objednávání nákupů on-line, čtení novin a vyhledávání v televizním programu. Až budou doma sami, nechtějí stále volat své rodině. Věk našich zapojených seniorů je od 80 do 95 let. Všichni jednou budeme staří a budeme rádi za každou pomoc. Nedovedete si představit, jakou jim to dělá radost a nám také.“*

Z praxe se ukazuje, že dovednosti naučené na setkáních mohou zachránit život, a to doslova. Účastníci našich akcí se podařilo díky aplikaci Záchranka přivolat pomoc pro cyklisty, kteří se zřítili do rokle. Pomáháme seniorům pracovat s technologiemi a jejich nové kompetence pak mohou v kritické chvíli pomoci komukoli z nás.

Setkání jsou oboustranným obohacením. Dobrovolníci – často studenti, ale i lidé v produktivním věku – seniorům pomáhají bezpečně a sebevědomě využívat moderní technologie k udržení kontaktu s rodinou, pro komunikaci s lékaři či úřady i k vyhledávání informací. Na oplátku asistenti získávají životní nadhled, učí se trpělivosti a rozvíjejí svou emoční inteligenci. Tato mezigenerační výměna energie je to, co dělá projekt výjimečným. Jeden z našich asistentů to popsal slovy: *„Celý den jsem měl špatnou náladu. Po setkání se seniorem, kterému jsem pomáhal s chytrým telefonem, se mi nálada tak zlepšila, že si říkám, že vlastně pomohl on mně.“* Další dobrovolnice díky zapojení v Moudré Síti dokonce překonala svou sociální fobii. Účastníci akcí také oceňují bourání předsudků: *„Zjistil jsem, že ti seniori jsou úplně bomboví a jejich příběhy jsou inspirující.“* Některým zástupcům starší generace se zcela proměnil pohled na tu mladší: *„Setkání s tak milým digitálním asistentem mi dalo naději, že generace sněhových vloček je vlastně naprosto bezvadná.“*

Činnost Moudré Síte přímo naplňuje klíčové cíle udržitelného rozvoje (SDGs). Propojováním generací snižuje sociální izolaci a osamělost seniorů a posiluje vzájemné pochopení mezi staršími a mladšími. Digitální gramotnost přitom vnímá jako stejně důležitou jako schopnost číst a brání tomu, aby digitalizace státní správy vytvářela občany „druhé kategorie“. Svou činností zároveň propojuje místní komunity a organizace a posiluje lokální vazby přímo v regionech.

Cílem Moudré Síte je, aby každý senior v republice měl ve svém okolí někoho, na koho se může s důvěrou obrátit. Proto hledáme další nadšence i podporovatele. Naším snem je dostupná pomoc pro každého.

Pomozte nám šířit povědomí o právě probíhající kampani „Hodina, co mění život“ a podpořte rozvoj síte do všech koutů naší země.

Více informací:

Ivana Eliášová, koordinátorka
ivana@moudrasit.cz



Dobrovolnictví jako motor udržitelnosti: Pražské děti a mládež tvoří budoucnost



 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Udržitelný rozvoj u mladých lidí není pouhý abstraktní koncept či prázdné politické heslo. Jde o každodenní praxi tisíců dobrovolníků pracujících s dětmi a mládeží. Organizace sdružené v [Radě dětí a mládeže](#) hlavního města Prahy (stejně jako mnohé další v celé republice) dlouhodobě přispívají k naplňování Cílů udržitelného rozvoje OSN – zejména v oblasti ochrany životního prostředí a kvalitního vzdělávání. A to zejména v mimoškolním prostředí.

Dobrovolnictví jako cesta k odpovědnosti za svět

Věříme, že udržitelný rozvoj stojí mimo jiné na kvalitním vzdělávání a odpovědném vztahu k životnímu prostředí. Právě zde hraje nezastupitelnou roli neformální vzdělávání – systematická, celoroční a dlouhodobá práce s dětmi a mladými lidmi jakožto nejrůznější jednorázové akce, které reagují na aktuální potřeby přírodních lokalit, památek či společnosti.

Typickým příkladem je činnost Hnutí Brontosaurus v Praze. Oddíly pracují s dětmi pravidelně během celého školního roku. Výchovně-vzdělávací programy propojují environmentální témata, praktickou péči o přírodu, rozvoj kompetencí důležitých pro společenskou angažovanost i formování zdravých osobností dětí. Děti se neučí o ochraně přírody jen teoreticky. Účastní se brigád (jedná se tedy o dobrovolníky ve věku zhruba od 6 let), výprav za dobrodružstvím, komunitních aktivit a učí se chápat širší souvislosti udržitelnosti. To vše v prostředí, kde si mohou navzájem věřit.

Mládež 15–26 let: od účastníků k nositelům změny

Významným příspěvkem k udržitelnému rozvoji je práce s věkovou skupinou 15–26 let. Hnutí Brontosaurus nabízí mladým lidem možnost zapojit se do organizace akcí, vést projekty a přebírat odpovědnost s přímým dopadem na životní prostředí v dané lokalitě. Ať už jde o kosení luk, věšení ptačích budek, výsadbu stromů anebo opravy památek. Dobrovolnictví se zde stává nástrojem rozvoje kompetencí – od projektového řízení přes facilitaci skupin až po environmentální leadership.

Vzdělávací kurzy organizací jako Pionýr, Asociace TOM či Český svaz ochránců přírody zajišťované opět dobrovolníky-odborníky podporují propojování formálního a neformálního vzdělávání a pomáhají mladým lidem přenášet zkušenosti z dobrovolnické praxe do studijního i pracovního života. Účastníci se učí kriticky myslet, plánovat, hodnotit dopady svých aktivit a reflektovat vlastní učení. Takové kompetence jsou klíčové pro naplňování cíle kvalitního vzdělávání i budování udržitelných komunit.

Široká síť organizací v Praze

Podobné principy uplatňují i další organizace. Třeba Junák – český skaut rozvíjí u dětí vztah k přírodě prostřednictvím pravidelných schůzek, výprav a táborů. Skautská výchovná metoda systematicky pracuje s osobnostním rozvojem, službou komunitě i environmentální odpovědností. Dlouhodobost a kontinuita jsou zde klíčové – děti vyrůstají v prostředí, které podporuje aktivní občanství. Environmentální rozměr v oddílech běžně není doplňkem, ale přirozenou součástí oddílového života. Řada organizací akcentuje zážitkové vzdělávání a bezpečný prostor pro rozvoj dětí bez ohledu na jejich sociální zázemí. Dokladem jsou i příznivé účastnické poplatky za akce, které by na komerčním trhu neobstály. V oblasti vzdělávání vedoucích investují do systematické přípravy dobrovolníků, čímž zajišťují kvalitu práce s dětmi i dlouhodobou udržitelnost organizace.

Neformální vzdělávání jako pilíř udržitelnosti

Dobrovolníci investují svůj čas a energii do práce, jejíž dopady jsou často neviditelné v krátkodobém horizontu, ale zásadní z pohledu budoucnosti společnosti. Vychovávají generaci mladých lidí, kteří rozumějí environmentálním výzvám, dokážou spolupracovat, přebírat odpovědnost a aktivně přispívat ke kvalitě života ve svém okolí.

Více informací:

Mgr. et Mgr. Ondřej Turek, pedagog volného času, učitel a dobrovolník
sekretariat@crdm.cz



Rok dobrovolnictví v Hospici sv. Štěpána



🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Závěr života je těžkým ale i důležitým obdobím. Důležitým pro ty, kdo odcházejí i pro ty, kteří zůstávají. A my v hospici věříme, že může být i krásným. Vždyť tak jako zapadající slunce vykresluje v krajině ty nejkrásnější kontury, může i podvečer života vrhnout nové světlo na prožitý život. Péče o pacienty v závěru života je podstatou hospicové péče. Hospic sv. Štěpána z. s. je neziskový poskytovatel zdravotních a sociálních služeb, který poskytuje tyto služby od roku 2001. Hospic chce být v těchto chvílích nemocnému i jeho rodině nablízku a pomáhat zvládat všechno těžké. Součástí této péče jsou také dobrovolníci a dobrovolnice. Být dobrovolníkem je služba. Sloužit těžce nemocným je náročné, ale krásné poslání, které změní váš pohled na život a také mu dá nový smysl. Dobrovolníci v lůžkovém hospici pomáhají už od vzniku hospice.

Noc kostelů na téma odvaha v novém kabátku díky dobrovolníkům

V pátek 29. 5. 2026 se uskuteční již tradiční akce Noc kostelů, která bude v našem hospici díky velkému nasazení dobrovolníků jiná. Během celého večera organizují minijarmark, na kterém bude možno koupit si různé dobroty (a možná vyzkoušet svoji odvahu kousnout si do červíka nebo brouka) nebo něco hezkého domů, přímo v hospici plánujeme dílnu, kde bude možno si potisknout trička obrázky a citáty na téma odvaha, v patře v rámci akce Odvážně k zubaři budou učit zájemce správně pečovat o zuby a v kapli proběhnou dvě debaty o odvaze – s disidenty o jejich odvaze čelit režimu, se kterým nesouhlasili, a se zaměstnanci a dobrovolníky hospice o odvaze potkávat se denně se smrtí.

Děkujeme všem, kteří podporují náš dobrovolnický program a také dobrovolníkům samým.

Více informací:

Mgr. Dagmar Pelcová, DiS., psychoterapeutka a koordinátorka dobrovolníků

Tel.: +420 730 522 542

pelcova@hospiclitomerice.cz



Liga lesní moudrosti: woodcraft jako cesta i cíl



🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Liga lesní moudrosti, z. s. (LLM) je nezisková organizace uznaná MŠMT pro práci s dětmi a mládeží, která působí po celé České republice. Sdružuje woodcraftery a zájemce o woodcraft, kteří dohromady dávají stovky dobrovolníků. Dobrovolníci a dobrovolnice pravidelně vedou schůzky, výpravy a tábory. Organizace v čele s náčelníkem, nikoli předsedou ani starostou, funguje v této podobě již 104 let.

Woodcraft v původním významu zakladatele hnutí E. T. Setona spojuje slova wood (les) a craft (mistrovství řemesla), tedy umění pobytu v přírodě. Zakladatel českého woodcraftu Miloš Seifert tento pojem přeložil jako lesní moudrost. Na otázku, o čem woodcraft je, LLM odpovídá jednoduše: „Woodcraft vychovává k přírodě.“ V dnešní interpretaci ale nejde jen o mistrovství pobytu v lese, ale jde o umění být na tomto světě. To vše na základě čtyř hodnot, které jsou rozdělené do čtyř světů: 1. Krása - Buď čistý, silný a vždy ochraňuj přírodu. 2. Pravda - Mluv pravdu, buď pokorný, hraj čistě podle pravidel. 3. Síla - Buď odvážný, mlčenlivý a poslouchej. 4. Láska - Buď laskavý, ochotně pomáhej, žij radostně.



Liga nemá oddíly, ale kmeny a kmen bývá pro mnoho členů druhou rodinou. Pro některé, zejména ty s obtížnějším zázemím, i tou první. Woodcraftery spolu tráví prázdniny i Velikonoce, slaví narozeniny a životní události, ale scházejí se také u hrobů soukmenovců, kteří je opustili. Je to komunita v plném slova smyslu. Seberozvojové vzdělávání Ligy stojí na celoživotní cestě, systému činů rozdělených do čtyř kategorií: tělo, mysl, duše a služba druhým. Cílem je člověk, který se neustále zlepšuje ve všech směrech a usiluje být co nejlepší verzí sebe sama.

V LLM věříme, že dobrovolnictví je cesta k lepšímu světu. Ač dobrovolnické výzvy typu výchovy dětí, vzdělávání mládeže, ochrany přírody a budování komunitních vztahů – nikdy nekončí, mají dlouhodobý a zásadní dopad. Ukazovat dětem, že jejich odhodlání a okolí ve kterém žijí mají vliv na jejich fyzickou a psychickou stránku, a že rovnováha těchto aspektů tvoří širší společenskou kohezi, je základní uvědomění existenčního principu, který je nutný pro pozitivní změnu. Je to náročný směr. Ale pro naše hnutí je i cesta cíl. O to víc dbáme o wellbeing našich dobrovolníků, protože v našem sektoru musíme pracovat s vnitřní motivací. Abychom dál mohli zažehávat nové příběhy, naše vůle a energie nesmí vyhořet.

Více o tom, co děláme můžete zjistit na našem [FB](#) a [IG](#).

Více informací:

Marek Havrlík, Náčelník LLM

Tel.: +420 721 937 444

marek.havrlík@seznam.cz



Dobrovolnictví v Městské knihovně v Praze

Článek obsahuje aktivní odkazy.

Městská knihovna v Praze začala s dobrovolníky systematicky pracovat v roce 2012 a to v souvislosti s pořízením bibliobusu Oskar, který jezdí nejenom do škol, ale obráží různé knižní akce, rodinné slavnosti a festivaly. Postupem času se ale dobrovolníci stali tváří knihovny nejenom na venkovních akcích, ale i na našich pobočkách. Pomáhají se zakládáním knih a udržováním prostorů pro čtenáře nebo dokonce sami realizují kulturní a vzdělávací program.

Dnes najdete dobrovolníky na téměř všech z našich 47 poboček. Jejich motivace je různá, někomu dělá radost setkání s knihovnicí a čtenáři, jiný se rád účastní zajímavých akcí s bibliobusem, další v dobrovolnictví nachází příležitost pro realizaci svých zálib. Nás dobrovolníci inspirují, rádi dáváme volnou ruku jejich nápadům a nejvíc nás těší, že chtějí být s knihovnou a dělat pro čtenáře to nejlepší, co dokážou. Máme přes stovku dobrovolníků všech věkových kategorií a toto jsou příběhy některých z nich:

Monika, kurzy pletení

„Pokud bych měla říct, co mi dobrovolnictví přináší, pak je to určitě spousta zajímavých setkání, radost ze sdílení své největší záliby s lidmi, se kterými bych se jinak těžko potkala, těšení se z dalších aktivit s podobně nadšenými lidmi. Zkrátka už se cítím víc jako člověk, který našel své malé místo a dokáže být užitečný i pro ostatní, ačkoli se jen věnuje tomu, co ho baví. Na Jezerce jsem našla ideální prostory i správně nadšené zaměstnance v Ateliéru, hlavně tedy paní Simonu Michalcovou.“

Jessica, z dobrovolnice knihovnicí

„Po přestěhování do Prahy jsem hledala nějaké místo pro realizaci svých projektů. Dozvěděla jsem se o DOK16 a rovnou ho navštívila. Okamžitě jsem se nadchla. Další týden jsem si přišla vyrobit poličku, abych si zkusila práci se dřevem. Polička se zdařila, a tak jsem se pustila do výroby čajového stolku z dubového dřeva. Začala jsem DOK16 navštěvovat pravidelně, dalo by se říct, že jsem se stala štamgastem. A tak, když se chystal stánek na Maker Faire (pozn. red. festival, který podporuje lidi, kteří tvoří vlastní výrobky, objevují nová řešení a předávají své know-how a nadšení dál.), neváhala jsem a přidala se. Nakonec jsem v DOK16 začala pracovat. A práce je mým koníčkem.“

Tomáš, deskové hry, kurzy skládání origami, přednášky

„Jsem dobrovolníkem již 16 let. Vedl jsem deskoherní setkání, časem se přidaly i kurzy skládání origami a přednášky z cest ve Školské. Spolupodílel jsem se na festivalech Coniáš, Čaj se Sherlockem, Muzejní noc nebo Noc bez Andersena. Mimo knihovnu jsem také dobrovolník Českého červeného kříže, Zažít město jinak nebo Den pro školu a dalších projektů a festivalů. Dobrovolnictví je podle mého nedílnou součástí občanské společnosti, která se chce podílet na dění v zemi, obci či komunitě. Díky dobrovolnictví jsem potkal mnoho lidí, kteří mě inspirovali. Každému přeji vřelý přístup a podporu, kterou jsem za ta léta získal od všech knihovniců, se kterými jsem měl tu čest spolupracovat. Za to jim patří vřelý dík.“

Přidejte se k nám.

Více informací:

Martin Praslička
martin.praslicka@mlp.cz



ADRA obchody jako nástroj podpory dobrovolnictví



 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Mezinárodní rok dobrovolníků pro udržitelný rozvoj – IVY 2026 vyzdvihuje roli občanské angažovanosti jako klíčového nástroje dlouhodobé společenské změny. V kontextu České republiky představuje systematicky rozvíjené dobrovolnictví významný prvek podpory sociální soudržnosti, místního rozvoje i rovnosti příležitostí.

ADRA Česká republika je humanitární a rozvojová organizace, která působí v oblasti dobrovolnictví, humanitární pomoci a rozvojových projektů doma i v zahraničí. Už více než tři desetiletí pomáhá ADRA lidem v nouzi bez rozdílu rasy, vyznání či pohlaví. Naše poslání je postaveno na myšlence, že každý člověk má právo na důstojný život a že změna k lepšímu začíná u jednotlivců, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas a energii druhým.



Jedním z konkrétních a dlouhodobě funkčních příkladů dobré praxe v České republice jsou ADRA obchody provozované organizací ADRA Česká republika. Tyto obchody jsou v režimu veřejné sbírky a propojují dobrovolnictví, environmentální odpovědnost, sociální podporu i místní rozvoj do jednoho smysluplného celku. Veškerý výtěžek směřuje na podporu dobrovolnických programů a sociálních projektů. Princip je jednoduchý, ale systémově promyšlený: veřejnost daruje oblečení, knihy, domácí potřeby či další zachovalé věci, které by jinak mohly skončit jako odpad. Tyto předměty jsou následně tříděny a prodávány za dostupné ceny. ADRA obchody tak vytvářejí funkční most mezi solidaritou, ekonomikou a udržitelností.

Jejich provoz stojí z velké části na zapojení dobrovolníků a dobrovolnic. Ti se podílejí na třídění darů, komunikaci se zákazníky, organizaci prodejního prostoru i popularizaci myšlenky odpovědné spotřeby. Zkušenost z praxe ukazuje, že ADRA obchody nejsou pouze místem prodeje, ale komunitní platformou. Dobrovolníci zde vytvářejí prostředí založené na respektu, otevřenosti a sdílených hodnotách. Tím dochází k přirozenému posilování sociální soudržnosti v místních komunitách.

Environmentální rozměr je zřejmý: opětovné využívání věcí přispívá ke snížení množství odpadu a omezení nadměrné spotřeby. Každý darovaný a znovu využitý předmět představuje konkrétní krok ke snížení ekologické stopy spojené s výrobou nového zboží. Udržitelnost se stává každodenní praxí.

Sociální dimenze je neméně významná. Prodejny jsou dostupné široké veřejnosti, včetně osob s omezenými finančními možnostmi. Nabízejí kvalitní zboží za nízké ceny a zároveň vytvářejí bezpečný a respektující prostor pro mezilidský kontakt. Jsme přesvědčeni, že tato dobrovolnická angažovanost posiluje pocit sounáležitosti a odpovědnosti za komunitu, ve které lidé žijí.

Ekonomický přínos je přímo propojen s konkrétní pomocí. Výtěžek z prodeje je reinvestován do lokálních dobrovolnických programů, například do podpory seniorů, nemocničních dobrovolníků či doprovázení osob se zdravotním postižením.

Je zřejmé, že dobrovolnictví není pouze doplňkem sociálních služeb, ale strategickým nástrojem dlouhodobé změny. ADRA obchody ilustrují, jak lze propojit environmentální odpovědnost s podporou zranitelných skupin a představují konkrétní příklad toho, jak může lokální iniciativa přispívat k naplňování cílů udržitelného rozvoje – systematicky, odpovědně a s důrazem na lidskou důstojnost.

Více informací:

Petr Adamus, vedoucí dobrovolnictví
petr.adamus@adra.cz

Dobrovolnictví jako nedílná součást programu DOFE

🔗 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Program **DOFE** (Mezinárodní cena vévody z Edinburghu) je mezinárodně uznávaný seberozvojový rámec pro mladé lidi ve věku 13–24 let dnes dostupný ve více než 130 zemích po celém světě. V Česku funguje už přes 30 let a jeho nedílnou součástí je i dobrovolnictví. Účastníci si individuálně sami volí, co chtějí vyzkoušet, v čem se chtějí zlepšit nebo čemu chtějí dát pravidelnost. Pravidelná práce na vlastních cílech vede mladé lidi k odpovědnosti, vytrvalosti a schopnosti dotahovat věci do konce. „Dobrovolnická služba je nedílnou součástí celého programu DOFE. Pro mladé lidi jde často o první zkušenost, kdy se s dobrovolnou pomocí setkávají,“ popisuje ředitelka DOFE Gabriela Drastichová. „A je to tak dobrý příklad toho, jak mezi mladými lidmi roste zájem o místo, kde žijí,“ dodává.



Za rok 2025 dofáci a dofačky strávili 85 000 hodin dobrovolnictvím. To je téměř 10 let nepřetržité práce.

A co mladí lidé dělají nejčastěji? Například doučují spolužáky, pomáhají s organizací kroužků či odpolední družiny, pečují o místní knihovnu, dělají společnost seniorům v domovech a stacionářích, pomáhají v útulcích pro opuštěná zvířata nebo pravidelně uklízí veřejné prostory.

72 % absolventů programu DOFE pokračuje dobrovolnickou činností alespoň 1x měsíčně i po ukončení programu (data z roku 2024). Například Marek Musil, který DOFE plní na střední škole v Letovicích navštěvuje pravidelně domov pro seniory. S dámami a pány si společně povídají, hrají různé hry, Marek pro ně připravil třeba turnaj v Člověče nezlob se. Student jim také předčítá jejich oblíbené knížky.

„Někdy od babiček slyším, jak mi to sluší, jedna mi dokonce říká: „Už přišel náš Mareček,“ popisuje s úsměvem. Radost mu dělá i to, že jeho návštěvy seniory těší a ptají se ho, kdy zase přijde. „Třeba pan Bárta – jednou se mě zeptal na jméno a od té doby si ho pamatoval a vždycky si psal do kalendáře, kdy přijdu. Vždycky mě vzal za ruku a řekl, že je moc rád, že tam s ním jsem.“

DOFE plní i mladí lidé, kteří do Česka přišli po začátku války na Ukrajině. Jedním z nich je i šestnáctiletý Daniil Danylov. V rámci dobrovolnictví navštěvuje plzeňskou organizaci Blízký soused, kde se věnuje doučování dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí, nejčastěji z romských rodin. Žákům prvního i druhého stupně pomáhá s různými předměty - věnují se spolu angličtině, matematice, fyzice a úkolům z češtiny. „Jezdím s nimi na výlety, v létě jsem s nimi byl jako vedoucí na táboře,“ říká Daniil. Po dokončení bronzové úrovně pokračuje na zlaté, dobrovolnictví ale plní ve stále stejné organizaci. „Vidím v tom velký smysl,“ dodává mladý dobrovolník.

Více informací:

Tereza Staňková, regionální manažerka a koordinátorka dobrovolnictví
tereza.stankova@dofe.cz



Máme dobro v krvi - podcast o lidech, kteří mění své okolí



 Článek obsahuje aktivní odkazy.

Mezigenerační a dobrovolnické centrum TOTEM, z. s. působí v Plzni od roku 1999 a za čtvrt století se stalo jedním z nevyzránějších center mezigenerační a dobrovolnické práce v regionu. Propojuje seniory, děti, rodiny i dobrovolníky napříč třemi pobočkami v Bolevci, Doubravce a na Nové Hospodě. Realizuje mentoringové programy pro děti v obtížných životních situacích, aktivizační programy pro seniory i komunitní projekty, které posilují sousedské vztahy a občanskou angažovanost. Ředitelka Vlasta Faiferlíková za svou práci získala v roce 2025 celostátní Cenu Ď v kategorii Grand Prix.

V TOTEMu víme, že dobrovolnictví není abstraktní pojem. Je to rozhodnutí konkrétního člověka věnovat svůj čas někomu jinému nebo něčemu, na čem mu záleží. Přesně o tom mluví náš podcast Máme DOBRO v krvi. Moderuje ho Stanislav Jurík z ČRo Plzeň.

Podcast přináší rozhovory s lidmi, kteří dobrovolnictvím žijí nebo díky němu mají svůj život barevnější. Témata sahají od každodenní komunitní práce až po nasazení v krizových situacích: co se skutečně děje, když přijde povodeň nebo tornádo, a proč bez dobré koordinace ani ta nejlepší vůle nestačí. Jiná epizoda zase mapuje, jak Dny dobrovolnictví v Plzeňském kraji propojují krajský úřad, obce i místní knihovny a jak si dobrovolnictví může vyzkoušet úplně každý. Za 30 epizod se u mikrofonu vystřídaly desítky hostů z různých koutů neziskového i veřejného sektoru.

V roce 2026, kdy OSN vyhlásila Mezinárodní rok dobrovolníků pro udržitelný rozvoj, zahájil podcast novou řadu. Ta se ještě systematictější věnuje dobrovolnictví jako celku, jeho roli v komunitách a širším společenským souvislostem. Jde přesně o ten typ obsahu, který IVY 2026 potřebuje: autentické příběhy, které ukazují, že udržitelný rozvoj se neodehrává jen v dokumentech OSN, ale v každodenním životě lidí ochotných přiložit ruku k dílu.

Epizody jsou dostupné na webu [TOTEM](#)a na běžných podcastových platformách. Využijte QR kód níže.



Máme DOBRO v krvi
TOTEMové podcasty

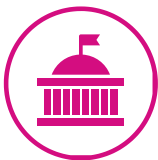




International Volunteer Year 2026

The United Nations General Assembly proclaimed 2026 the *International Year of Volunteers for Sustainable Development* recognizing volunteerism as a powerful driver for achieving the 2030 Agenda

The International Volunteer Year is for everyone



Member States



United Nations Entities



International and Regional Organizations



Civil Society



Private Sector



Academia

Member States are encouraged to assign a focal point at the national level that brings relevant actors together and leads a national campaign for the International Volunteer Year.

The International Volunteer Year is a moment to join forces to:

- **Recognize and measure volunteers' contributions** in achieving the Sustainable Development Goals
- **Integrate volunteerism** into development planning
- **Introduce policies** that remove all inequalities and risks in volunteering
- **Set up knowledge platforms** to develop new forms of volunteering

Scan to know more:



GET ENGAGED

Shape your observance of the International Volunteer Year 2026



Národní asociace dobrovolnictví (NAD) je zastřešující, nezisková, nezávislá a nepolitická organizace, která od roku 2001 spojuje dobrovolnické programy veřejně prospěšných organizací pracujících s dětmi, mládeží, rodinou a seniory. Navazuje na tradici prvních dobrovolnických mentoringových programů v České republice, z nichž nejznámějším je mentoringový program Pět P.

Dnes sdružuje přibližně 60 členských organizací a individuálních členů z celé České republiky. Těm poskytuje odborné konzultace, metodickou podporu, vzdělávání a prostor pro síťování a sdílení dobré praxe. Usiluje o profesionalizaci dobrovolnictví a o to, aby dobrovolnické programy byly kvalitní, bezpečné a dlouhodobě udržitelné. NAD se věnuje také odborným tématům, která přesahují hranice jednotlivých organizací, konkrétně například dobrovolnickému mentoringu, programu Pět P, Service learningu, sociálnímu začleňování i mezinárodní spolupráci. Je členem evropské sítě Volonteurope a aktivně se zapojuje do mezinárodního dění v oblasti dobrovolnictví.

V roce 2026 se NAD aktivně připojuje k iniciativě Mezinárodního roku dobrovolníků pro udržitelný rozvoj IVY 2026. Tento zpravodaj je jedním z výstupů tohoto závazku.

Více informací:

info@nadobrovolnictvi.cz

www.nadobrovolnictvi.cz

**Děkujeme všem organizacím a jednotlivcům, kteří
se podělili o své příběhy, zkušenosti a pohled
na dobrovolnictví.
Jejich hlas dává tomuto číslu smysl a ukazuje, jak rozmanité
a živé české dobrovolnictví je.**





Členové Národní asociace dobrovolnictví podporují #IVY 2026

